

BÉKEHÍRNÖK

„A jövőendő a béke emberé”

XXIII. (LXXIII.) 50. SZÁM

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ LAPJA

1979. DECEMBER 16.

Pál a megvénhedett

2Timótheus 4:6—8

Ritkán rajzoljuk meg Pál apostol arc-képét úgy, hogy alá azt lehet írni: „Pál, a megvénhedett”. Pedig különösen idős testvéreink, akiknek száma állandóan növekszik, nagy haszonnal tanulmányozhatnák.

Tegyük most! A megvénhedett Pál arcképe legyen a tükör, amellyel magunkra és magunkba tekintünk!

Az apostol nagyon mostoha körülmények között élte öregségének napjait. Nem volt meléig otthona; börtönben ült, mint valami gonosztevő, állítólag állandóan hozzáláncolva az őt őrző katonához. És ránehézett az összes gyülekezet gondjára. Egymás után küldte hozzájuk a tömlőcből leveleit.

Legyen hála az Úrnak, nem így élnek a mi öregeink. Szinte kivétel nélkül emberséges, sőt kellemes hajlékban töltik napjaikat. Ha gyülekezetünk öregeire gondolok, mindnyájukról el lehet ezt mondani. És övegyeinkről is.

Ha a két baptista szeretetháza gondolkodok, ők is kulturált körülmények között élnek.

Társadalmunk öregeinek is más a soruk, mint régen. A háború előtt hányan féltek a megöregedéstől. Jókai a „Gazdag szegények” c. regényében valóságos szenzációként mutatja be egy öreg házaspár szegényházba vonulását. Ma klubok hívják szórakozásra az unatkozó öregeket, az elhagyottak előtt megnyílnak a szociális otthonok, ahol jó ellátásban és gondozásban részesülnek.

Az öreg Pál apostol nem élt rendezett, biztos anyagi körülmények között. Családja, nyugdíja nem volt. Szerettei, akik segíthették volna, nagyon messze éltek, onnan se pénzt, se csomagot nem lehetett akkoriban küldeni. Szegénységre jellemző, hogy a Troásban hagyott felsőruháját magához kérteti Rómába. Biztosan nem azért, mert drága kelméből készült, hanem azért, mert hiányzott neki!

Ennek ellenére nyugodtan telnek az apostol öregségének napjai. Mi lehet ennek a titka?

Az, hogy ama nemes harcot megharcolta. Olyan harc volt az, amelynek nemes volt a célja: MÁSOKÉRT. Ezért lett országutak vándora. Ezért lett a görögök között görög, a zsidók között zsidó. Hogy lelkeket nyerjen meg az Úrnak.

Idős testvéreim, ismeritek-e ezt a nemes harcot: MÁSOKÉRT? Ez az a sokat emlegetett szolgálat, amelytől olyan sok függ. Ez az a gyakorlati keresztyén-ség, amely nem az eget lesi, hanem ki-megy a jerikói útra — nem levegőzni, hanem segíteni másokon.

Pál apostol futását elvégezte. Szépen ír erről Fil 3:14-ben: „Ami a hátam mögött van, elfelejttem, ami előttem van, annak nekidőlök...” De nehéz ezt megvalósítani! De nehezen megy a felejtés, pedig ha nem felejtünk el sok mindent, csak nő rajtunk a fölösleges teher! Nem is lehet így nekidőlni komolyan az előttünk levőknek.

Pál apostol szép eredményeket ért el futásában. A start „Krisztus nélkül, sőt Krisztus ellen” volt; az út állomásai: Krisztussal, Krisztusban, az érett férfiúság. — Idős testvéreink, ez a futás nem válik szegényünkre!

Pál apostol a hitet megtartotta. Ezzel önmagának használt legjobban, mert aki hisz, az üdvözüli. De hit által bírta ki a szolgálat nehézségeit és sok szenvedését. Hite értékesebb lett a tűzben megpróbált aranyánál. Ezért várt reá a győzelmi koszorú.

Testvéreim, tartsuk meg a hitet mindhalálig, akkor mi is megragadhatjuk az élet koronáját!

Ez a legboldogabb cél, ez az üdvösség!

Békefi Pál

A test egy, és sok tagja van

1Korintus 12:12

Ez a fontos újszövetségi tanítás volt a témája annak a konferenciának, amelyet az NDK-ban működő Evangéliumi Szabadegyházak Szövetsége tartott Hermsdorffban, november első hetében. E szabadegyházi szövetség 1926 óta működik. Tagegyházai sorában találjuk az Evangéliumi Szabadegyházak (többségében baptisták) Gyülekezeteinek Szövetségét, a Szabad Evangéliumi Gyülekezetek Szövetségét és az Evangéliumi Metodista Egyházat.

A háromévenként tartott konferencia célja R. Dammann baptista főtitkár szerint: „a számadás és a helyreigazítás”. Ilyen céllal tanácskozott együtt a tagegyházak vezetősége és küldöttsége. A külföldi vendégek között dr. Nagy József, a Magyarországi Szabadegyházak Tanácsa ügyvezető elnöke is részt vett a konferencián.

A főtemáról szóló első előadást A. Härtel metodista püspök tartotta. Az ökumenikus gondolat jegyében kialakult egységet a különbségek és ellentétek sem zavarhatják meg, hiszen ez az egység a Krisztusban, a Főben biztosítva van a test, az egyház számára. A témával kapcsolatos feladatok és kérdések egész sorát feltáró előadást H. Morét baptista elnök, valamint J. Schmidt szövetségi elnök korreferátumai egészítették ki.

Az alapvető előadások során felvetett problémák és feladatok megbeszélésére a program során bőségesen jutott idő és lehetőség. Ez alkalommal adott részletes tájékoztatást dr. Nagy József ügyvezető elnök testvér, a Magyarországi Szabadegyházak Tanácsa tagegyházainak gyakorlati együttműködéséről, az evangéliumi szolgálatok lehetőségeiről és feladatairól az egyházban, a társadalomban, de az egész emberiség javára végzett közös békeszolgálatban is Magyarországon. Különös figyelmet keltett az a megállapítás, hogy az egyház egysége akkor egészséges és hathatós, ha nem mások ellen, hanem inkább másokért van.

A konferencia programjában a szövetség munkabizottságai is üléseztek és beszámoltak munkájuk elért eredményeiről. A tizenegy különböző szakterületen működő bizottság közös programokat szervez a tagegyházak azonos egyházi feladatai számára.

A konferencia minden reggel közös áhítattal és egy-egy tartalmas biblia-magyarázattal kezdődött. Az esteiken ünnepi istentiszteleteket tartottak a hermsdorfi evangélikus templomban. A megnyitó ünnepi istentiszteleten a szélesebb ökumené jegyében az evangélikus és a római katolikus lelkész is köszöntötte a konferencia résztvevőit. Ez

alkalommal egy negyventagú fúvószenekar és egy összevont vegyeskar szolgált.

A záróistentiszteleten — amely közös úrvacsorával végződött — a külföldi delegátusok hazai üdvözléseiket adták át, elsőként dr. Nagy József testvér, a Magyarországi Szabadegyházak Tanácsa köszöntését tolmácsolta.

A konferencián írásbeli határozat nem készült a Szövetség álláspontjáról, de a felszólalások az időszerű kérdéseket is érintették. Támogatták a béke és a leszerelés ügyét, különös tekintettel Breznjev berlini javaslatára. Egyes felszólalók Európa biztonságát Helsinki szellemében látták megvalósíthatónak. A stabil béke alapja a bizalom — hangzott az álláspont. Egy javaslat szerint az Európai Egyházak Konferenciájával is fel kell venni a szorosabb kapcsolatot.

Összefoglalva igen hasznosnak mondható volt ez az alkalom, amikor a hazai Szabadegyházak Tanácsa képviselőiben részt vehettünk egy olyan szabadegyházi konferencián, amely sokban hasonló, de ugyanakkor különböző szabadegyházi együttműködés hordozója. Az egymástól való tanulás készsége alapján valóban értékesnek mondhatjuk ezeket a kölcsönös találkozásokat.

Ezt erősíti meg Dammann főtitkár testvér levele is, amelyet Nagy József testvérnek írt a következőkben:

„Nagy örömünkre szolgált, hogy, mint a Magyarországi Szabadegyházak Tanácsa elnöke, részt tudtál venni az Evangéliumi Szabadegyházak Szövetségének konferenciáján az NDK-ban, amely az utóbbi napokban Hermsdorffban került megrendezésre. Szeretnék szívélyes köszönetet mondani a konferencián általa elmondottakért, különösen azért, hogy betekintést nyerhettünk az ottani Szabadegyházak Tanácsa munkájába.

Együttal lehetőségünk nyílt arra, hogy köszöntsünk új tisztséged elnyerése alkalmából és kívánjuk Isten áldását, és felhatalmazását Read. Adjon Neked Isten kegyelmet, hogy igaz módon segítsd elő a szabadegyházak együttműködését, s így töltsd be jól Jézus Krisztus megbízatását — országotokban. Veletek együtt hálásan fogunk visszaemlékezni dr. Palotay Sándor szolgálataira is.

Szívélyes üdvözléssel, Morét elnök testvér nevében is.”

Ezt a köszöntést éppúgy, mint a konferencián szóban kifejezett üdvözléseket is, szeretettel továbbítjuk a Szabadegyházak Tanácsa valamennyi tagegyháza és vezetői részére.

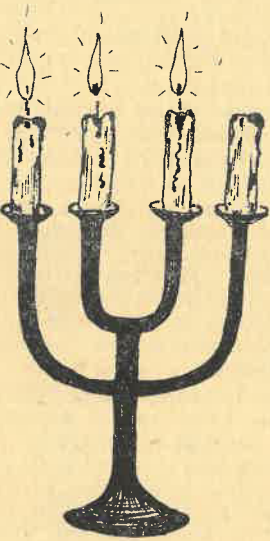
Mikor jössz?

Tudjuk, hogy visszajössz,
de azt nem, hogy mikor,
pedig már van kvarcóránk,
s uránóránk is, amely ezer év alatt
egy tízed másodpercet sem késhe...
— de ezek nem jelzik, mikor jössz!

Kozmikus távcsöveink lecséje
nem foghat el,
radarhullámaink nem ütköznek
Beléd...

Tudjuk Földünk korát,
sejtjük útját jövőnknek,
s ha földi életed harminchárom évét
beprogramoznánk életünkbe hittel,
nem azt számítgatnánk, mikor jössz,
hanem azt, hogy szerintünk bár
ezerévet késhe...
de eljössz!
Idejében.

Szlovák Tibor

Bizzál benne, mert eljön!

Habakuk 2:3; 2Péter 3:9

A bizalom hitéletünk egyik igen fontos tartópillére. A bizalomnak szilárd alapokon kell nyugodnia. Áll ez különösen Isten iránt, akire rábíztuk magunkat, akinek hatalmáról és hűségéről, jó-ságáról teljesen bizonyosak vagyunk, így hiszünk kijelentéseiben is!

Az Úr Jézus ígéretével kapcsolatban, hogy „bizony hamar eljövök”, az apostolok idejében sokakban felmerült a kértelkezés. Sokan feltették a kérdést: „Hol van az ő eljövételének ígérete?” Péter apostol, aki meggyőződött az Úr szeretetéről, kijelenti: „Nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késedelemnek tartják”. Péter jól tudta, hogy Istennél nincs idő, meghatározott időpont, mivel Isten teremtetett az időt és uralkodik rajta, és meghatározza annak a végét. Mert „egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő, mint egy nap”. Az ő teremtető szent kezében van e világ fennmaradása. És ez a korszak Isten türelmi ideje! Isten kegyelmének, szeretetének az ember iránti megnyilvánulása: „Kívánom én a gonoszok halálát?” (Ez 18:23) Isten „nem gyönyörködik a meghaló halálában”. Mert „az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk” (JSir 3:22).

Nincs itt az Úr „hosszan türese” el-lentétben jövételének ígéretével? „Hamar eljövök.” Nincs ellentétben! Mert a türelmi idő, Isten kegyelmének jótéte-ménye. Zakariás próféta szerint az el-jövetellel kapcsolatban „lesz egy nap, amelyet az Úr tud”. Jézus erről a nap-ról így tesz bizonyosságot: „...arról a napról és óráról pedig senki sem tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám egyedül!” (Mt 24:36). Tehát az Úr Jézus eljövételének, a világ végének ha-tárideje Isten titka! Miért akarunk mi emberek az isteni kijelentésekkel szem-ben behatolni Isten titkába? Miért nem fogadjuk el azt, amit az Úr Jézus mon-dott: „Amely órában nem gondoljátok, abban jó el az embernek Fia!” Miért türelmetlenkedünk mi emberek? Nem bízunk Istenségben, Jézus Krisztusban, az ő ígéretében? Inkább hiszünk a hamis híreknek, és illúziókat kergetünk, ami-kor emberek által kitalált határidőben várjuk? Az elmúlt században és azóta eltelt időben sorozatosan jelöltek meg határidőt. De tanúi lehettünk annak is, hogy az ember által meghatározott idő-ben nem jött el az Úr! S nem is fog eljőnni, mert Jézust nem lehet meg-idézni, hogy Uram, ekkor és ekkor jöjj el! Mi a mi kötelességünk és helyes ál-lásfoglalásunk ebben a kérdésben? Mi-ként Isten türelmével van az emberiség iránt, várjuk mi is türelmelemmel az ő el-jövetelét, érkezését! Az Úr Jézus mon-dta: „Azért legyetek készen...” Ez a fi-gyelmeztetés a ma élő hívő keresztyé-neknek is szól. Éberségre, készenlétre int bennünket is Jézus Krisztus! Ezért a mi földi életünknek Krisztus várásá-ban kell elteltie. Világosan kell látnunk azt, hogy „Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyezett” (ApCs 1:7). Ne kutassunk, ne akarjunk többet tudni, mint amit az Úr Jézus kö-zölt a tanítványaival és közöl az igen keresztyél velünk! „Nem késik az Úr...” hangzik Péter apostol bizonyágtétele. Csak bizzunk benne, mert eljön! Biza-lom nélkül nem lehet az Urat várni. Nem lehet napokkal, évekkel számolni az ő eljövételét. Mivel ő mondta, hogy jön, ezért útban van! Ő úton van, ami-óta hívő szívek várják. Jövételében nem kételkedünk akkor sem, ha „csúfolódók” támadnak is! Mi várjuk, reménykedünk, dolgozunk, bízunk, mert meggyőződés-sünk: „Nem késik el az ígérettel az ÚR”. Naponként fölfelé nézve mond-juk: „Jövel, Urunk, Jézus!”

Somogyi János

„Íme, eljő a felhőkkel”

Mennyi felhő száll felettünk az égen! Sokszínű és formájú fellegek. Szelíden úszó vagy gomolygó felhők, rózsaszínűek vagy feketék. Összekapaszkodnak, alakot öltenek. Esőt, havat hoznak nekünk, de leginkább üresen vonulnak át felettünk.

Egyszer váratlanul valamelyik oldalról megindul egy felhő. Rajta jön az Istennek Fia. Akkor „minden szem meglátja őt, még akik Őt általszegezték is, és siratja Őt a földnek minden nemzetsége” (Jel 1:7).

Megígérte, hogy visszajön, s mégis váratlanul lepi meg a földet. Azon a napon feltámadnak a halottak, és újra lesz szemük, hogy lássák jönni azt, akit átszegeztek. Akkor mindenki megsiratja a Golgotán megfeszítettet, hiszen kezén és lábán ott lesznek a szegek helyei.

Az Úr Jézus visszajövetelének tanítása a Szentírásban éppen olyan központi igazság, mint a Golgota ténye. Pál apostol erről így ír: „...megjelenik az Úr Jézus az égből az ő hatalmának angyalaival (2Thess 1:7). Ebben az igében ígéret és biztatás van Isten várakozó népe számára. Isten népe ugyanis várakozó nép! Most advent alkalmából sokkal mélyebben szívünkben van az a tudat, mint máskor. Isten gyermekei számára az advent arról az eljövételről beszél, amikor az Úr Jézus a maga hatalmának angyalaival jön tűznek lángjában. Nem így jön, mint halk téli éjszakán a fehér takaró, hanem úgy, mint a félelmetes nyári zivatar. Meglátszik, mint a villámlás kelettől nyugatig.

Mit kell tudnunk és mit kell tennünk nekünk, akik a várakozók csoportjához tartozónak valljuk magunkat? Csak azt, hogy tudjuk jövetelét, és várjunk az Úrra. Balgatag dolog számolnunk az időket és esztendőket. Az Úr azt mondotta: „...boldog az a szolga, akit az ő ura, mikor visszajön, munkában talál...” Milyen munkában? Abban, hogy kiadja mint hű sáfár a rábízottak ételét és italát. Aki az ige szerint várja Jézust, az fokozott mértékben dolgozik a szolgálatában!

Jézus jön, mint bíró. Akkor késő lesz már a könny... Nekünk ma kell a keresztet juttatni s készen lennünk. Ma még üresen járnak a felhők, de holnap jöhet rajta ítéletre a Bíró: az Isten Fia.

Életünk átkos terhe a megszokás. Olvastam egy családi látogatásról. Az eset egy kis falusi házban történt. Az ott levők éppen az Úr Jézus visszajöveteléről beszélgettek a beteggel, amikor nyílt az ajtó és belépett a szomszédasszony. Bűnös életű nő volt. Isten azonban olyan hatásosan szólt hozzá az igében, hogy két kezét fejére kulcsolva, jajgatva ment haza. Eddig soha nem gondolt arra, hogy el van veszve és elvesz a világ is. Másnap azonban már megszokta a gondolatot, s nem törődött vele. A jelenlevők felkeresték és kérték, térjen meg. — Fáradozásuk sajnos hiábavalónak bizonyult.

A Biblia záróakkordja az advent tényének fontosságáról szól. A Jelenések könyve utolsó fejezetének első öt versében a mennyei Jeruzsálemről olvassunk. A Bárány trónusától az élet vize árad. Mellette az élet fája nő. Az elveszett paradicsomot kapja vissza az ember. Isten meggyógyítja a népeket. Mindenki az Ő világosságában él, az Ő tulajdonának vallja magát és őt szolgálja.

Am nemcsak a Jelenések könyvét, hanem az egész Bibliát bezáró intelmek és ígéretek hangzanak el. Maga Jézus Krisztus szólal meg. „Ímé, eljövök hamar!” Ez a reménység ragyogja be egyéni életünket és közösségünk életét! Ma még mindenki maga dönt: módunkban van bűnösen vagy igazán élni. Tudnunk kell azonban, hogy az Ő igazságosan ítélt, a cselekedetek szerint. A régi ígéretek mind beteljesednek. Krisztus diadalmaskodik. A gyülekezet ragaszkodik az ígérez: nem csonkítja meg, de nem is tesz hozzá emberi gondolatokat. Imádkozik az Úr eljöveteleért, országá megvalósulásáért!

Cserhalmi Imre

MEGHÍVÓ

AZ EGYHÁZZENEI TANFOLAM ÉNEKKARA

december 22-én, szombaton
fél 7 órai kezdettel

ADVENTI EGYHÁZZENEI
ÁHÍTATOT

rendez

a Wesselényi utcai kápolnában.

Igét hirdet:

Hetényi Attila

Minden érdeklődőt szeretettel várunk

A Biblia tanulmányozása

II.

Ahhoz, hogy valaki fontosnak ítélje a bibliaolvasást, arra az élményre van szükség, hogy az Ige az élet apró kérdéseire is tartalmaz feleleteket, éppúgy, mint az ún. nagy kérdések. Ez azért lényeges, mert a nagy kérdéseken való töprengésre ritkán van idő, sokan végig sem gondolják őket, nem érzékelik tehát, hogy a Biblia segít ezek megválaszolásában. A mindennapi problémák azonban tényleg mindennap jelentkeznek. Ha valaki nemcsak tudja, de tapasztalja is, hogy milyen fontos szerepe lehet a Szentírásnak a kicsiny kérdések megválaszolásában, bizonyára nem mulasztja el az olvasást. Addig viszont, míg nincs ilyen tapasztalata, csak kegyes és kötelességszerű buzditásnak érzi, ha olvasásra ösztökélik.

Az a feladatunk, hogy eljuttassuk testvéreinket és a keresőket erre a tapasztalatra, s ehhez az egyedüli út: megértetni a Bibliát. Meg kell tanítanunk egymást arra, hogy hogyan juthatunk közelebb a megértéshez. Nyilvánvaló, hogy ebben a munkában a legnehezebb feladatot a Szentlélek végzi, az érzelmi ráhangolást, az emlékezést, az akarat aktivizálását, de az is biztos, hogy a Szentlélek nem mindig az egyes olvasó értelmét ragadja meg, hanem elvárja tőle, hogy átvegye az ismereteket azokról, akik az Ő megvilágosítása nyomán már eljutottak bizonyos ismeretre s azt készek átadni.

Mit tegyünk? A lelkipásztorok buzdítsák többet — sokkal többet — a gyülekezetet a bibliaolvasásra! Az igehirdetések ne csupán a kizárólagosan az egyes textusok megjelenítéséi legyenek! (De sokszor lehet olyan prédikációt hallani, amely nem több, mint a textus felőrára kibővített „változata”! Az ilyen „igehirdetés” nem szolgálja azt a célt, hogy a hallgatók megértsék a Biblia mai üzenetét.)

A Biblia tanulmányozásának fontosságát csak azok érzik, akik jól olvassák, viszont akik mechanikusan, vagy egyáltalán nem olvassák, sohasem fedezhetik fel életet formáló erejét. Az első lépés kétségkívül az olvasás (olvasztás), akár-hogy is. A második az igényes olvasás. A megértés szükségességének fölismerése lehet az egyetlen valós indítók az igényes olvasásra.

Hogyan olvassuk? A kérdésre természetesen nagyon sokféle válasz adható. En most a tanulmányi csoport vitaindító jegyzetéből (MacRae) veszem a tanácsokat.

1. Szánjunk időt az olvasásra! Bármi, amiben eredményt szeretnénk elérni, időt igényel. Bizonyára lehet üzenetet kapni a Szentírásból akkor is, ha igen kevés időt szánunk az olvasásra; de mennyivel értékesebb válhatna számunkra az Ige, ha nyugodt körülmények között, nem mérve a percek, szóval sietség, kapkodás nélkül olvasnánk!

2. Maradjon időnk az imádkozásra is! Az imában kitárulkozunk Isten felé. Az ima, elengedhetlen előzménye az olvasásnak. Ebben kérhetünk figyelmességet, készséget az engedelmességre a megértett üzenet vonatkozásában.

3. Nyugodtan olvassunk! Lassan! Egy novellát olvashatunk akár milyen sebesen. A Biblia időigényes könyv. Kevés ui. magának a szövegnek a betű szerinti elolvasása; látnunk kell az összefüggéseket is, a képekben rejlő üzenetet, a példázatot mondánivalóját. S ha mindezt világosan látjuk, még mindig hátra van az üzenet alkalmazása az én sajátos esetemre. Ehhez idő kell.

Alapköletétel Székesfehérváron

Népes gyülekezet jelent meg Székesfehérváron, a Széchenyi utca 26. szám alatt lévő telken november 10-én, hogy szemtanúja és átlélője legyen az új baptista imaház és lelkipásztorkodás ünnepélyes alapkövetételének. Nemcsak az imaházépítő székesfehérvári gyülekezet tagjai voltak ott, hanem a többi egyház részéről is szép számmal. A szomszédos bérházak lakói pedig ablakból, erkélyekről nézték az eseményt.

Hányik János helyi lelkipásztor többek között ezeket mondta az ünnepségen:

„Az új imaház építését az a gyors fejlődés tette szükségessé, amelynek átlélő vagyunk itt hazánk rohamosan épülő és szépülő nagyműtű városában. Régi imaházunk szomszédságában már toronyházak állnak, és helyén — amint új imaházunk felépül — nagyjelentőségű középület fog állni. E feladattal nagy megtiszteltetés ért bennünket az Úr részéről, hogy hajlékát építhetünk neve tiszteletére, és otthont az Ő szolgálóinak, akik e házban hirdetni fogják Igéjét. Azzal a vágygal építjük az Úr házat, hogy benne az Evangélium hangozzék, és akik idejönnek, vigaszt és áldást nyerjenek Tőle.

Köszönetet fejezünk ki egyházunk, államunk, valamint Fejér megye és Székesfehérvár vezetői iránt azért, hogy az új gyülekezeti ház építésére lehetőséget biztosítottak.”

Mészáros Kálmán alelnök testvér Zsolt 84:2—5 alapján a következőket mondta: „Az épület alapvonalai már kirajzolódtak előttünk, ez már nem reménység, hanem látható valóság. A zsoltáriró csak sóvárgott az Úr háza után, a székesfehérvári gyülekezet már itt állhat az új helyen. A fecske is talál fészket, de mennyivel boldogabb Isten népe, amikor új otthont nyer, ahol az Úr nevét dicsérheti. Az alapkövetétele után még több munkánk lesz, de most együtt dicsérjük Istent.”

4. Rendszeresen olvassunk! Ha megoldható, lehetőleg a napok azonos óráit fordítsuk bibliaolvasásra. Jó lenne reggel. A hangsúly azonban a rendszerességen van.

5. Bizonyos terv szerint olvassunk! Jó segédeszköz a vezérfonal, de emellett szükséges lenne az is, hogy egyes könyveket olvassunk át. Sokat szoktak vitázni a sorrenden. Talán érdemes Márk evangéliumával kezdeni, az Apostolok Cselekedetei után visszatérni mondjuk Máté evangéliumára. Következhetne pl. néhány páli levél (Tim 1,2., Fil., majd a nehezebb Római levél), a Zsoltárok könyve. Kezdő hívőket semmiképpen se biztassunk arra, hogy pl. Mózes első könyvével kezdjék a bibliaolvasást!

6. Üzenetet várva olvassunk! Az erre vágyakozó lelkiület, és az a nyitottság, hogy az Igének nincsen olyan pontja, amelynél eltekinthetnénk az engedelmességtől, elengedhetetlen.

7. Szánjunk időt az elmélkedésre! Engedjük a Biblia üzenetét behatolni szívünkbe, értelmi, érzelmi és akaratvilágunkba! Inkább kevesebbet olvassunk elmélkedve, mint sokat anélkül.

8. Tegyük fel kérdéseket! Lehet, hogy föltett kérdéseinkre nem kapunk választ, ilyenkor kérjünk segítséget lelkipásztorunktól, vagy a Biblia értelmezésében nálunk járatosabb testvértől, esetleg jegyezzük meg a témát és vessük föl a legközelebbi bibliaórán.

9. Memorizáljuk az üzenetet! A rögzítésnek igen nagy szerepe van. Keveset ér az az üzenet, amit fél órával az olvasás után már képtelenek vagyunk emlékezetünkbe idézni.

Pontos témaként szerepelt a szakcsoporthoz a segédkönyvek kérdése. Hadd idézzem ezzel kapcsolatban a magyar hozzászólást, hisz olykor magunk sem vagyunk tisztában azaz, hogy mi minden kapható nálunk Magyarországon a Biblia tanulmányozásának elősegítésére:

„Az utóbbi évtizedben megjelent egy teljes bibliamagyarázat, beindult egy 6- és újszövetségi kommentársorozat, amelynek eddig 10 kötete jelent meg, folyamatosan kaphatók eredeti szövegkiadványok, szótárak, szómagyarázatok, szókönyvek, térképek stb. Mindez a teljes keresztyénység közkinccse.

Baptista területen nagy jelentőségű a Bibliaolvasó vezérfonal, amely évente jelenik meg. Rendszeres használat esetén két év alatt a teljes Szentírás tanulmányozásra kerül, s nyolc év alatt minden fontos szakasz igehirdetési alapigévé válik. Ez a vezérfonal a gyermekek számára külön sorozatot tartalmaz, mely szintén átöleli a teljes Biblia gyermekeknek hasznosítható anyagát. A közelmúltban jelent meg dr. Nagy József teológiai tanár könyve, mely bibliai tanulmányokat tartalmaz, valamint ifj. Almási Mihály könyve a bemerítésről. Fenti kiadványaink — egyebek között — megtekinthetők a kiállításon. Ebben az évben jelenik meg a gyülekezeti imaórávezetők segédkönyve, mely a vezérfonal igesorozatai alapján magyarázatokat, elmélkedéseket tartalmaz.

A gyermek- és ifjúsági-bibliaórák a gyülekezeti bibliaórákkal, női- és férfi-bibliaórákkal együtt szolgálják a gyülekezet igéismeretének elmélyítését.”

Ezek a lehetőségek. Most már csak az a kérdés, hogy mennyire élünk velük. Nincsenek pontos adataim, de félok, hogy nem minden gyülekezetünkben vannak pl. gyülekezeti férfi- vagy női-bibliaórák.

A továbbiakban arról szölok, hogy mit is kell kérdeznünk egy-egy igeszakasztól — tanulmányozás közben.

(Folytatjuk)

Ifj. Almási Mihály

Jön a Messiás

Csillagfények jelzik, hívó szívek érzik,

Ezredek méhéből mint ígéret fénylik,

Es valóra válik róla minden írás:

Jön, jön a Messiás!

Ő örök ígéret, a szívek várják Őt,

Hogy megvigasztalja a sírót,

szenvédőt,

Hogy szeretet, béke jöjjön le a

földre;

Itt lakjon örökre.

Ő szelídség, Béke. Ő tiszta Elme,

Töltsé be a földet az Ő szent

szerelme.

Ő a tövissel vert türelmes Alázat,

Nála van bocsánat.

Alfa és Omega, az örök Végtelen,

Ő a világosság, ha utad fénytelen.

Mert nics senki, aki így tudna

szeretni,

Nyissunk ajtót Nekí!

Somogyi János

SZERETETTEL EMLEKEZTETJÜK

gyülekezeteinket arra, hogy az esztendő utolsó célgyűjtését a Teológiai Szeminárium berendezésének felújítására hirdette meg az Egyháztanács.

Javasoljuk, hogy a karácsonyi istentiszteletek gyűjtéseinek összegét szánják erre az adakozó gyülekezetek.

H. J.